

[Finn Christensen.]

ningens respekt for de gældende færdselsregler,

Og hr. A. C. Normann har efter flertallets opfattelse tilsidesat de krav, man kan stille til et folketingsmedlem med hensyn til at efterleve de af ham selv eller andre i folketinget vedtagne lovbestemmelser, at han herved efter flertallets opfattelse er straffet for en handling, der i almindeligt omdømme gør ham uværdig til at være medlem af folketinget, og derfor ikke længere er valgbar til tinget, og at hans stedfortræder bør indkaldes.“

Ninn-Hansen: Må jeg takke udvalgets formand for de oplysninger, der er givet om, at samtlige de synspunkter, jeg fremsatte vedrørende mulige konsekvenser af at sige ja til udvalgets flertalsindstilling, har været drøftet i udvalget.

Men jeg er nødsaget til at komme med den tilføjelse, at vi, der skal stemme i denne sal, ikke kender svaret, bortset fra de 17, der har behandlet det. Derfor frygter jeg konsekvenser af at give tilslutning til flertalsforslaget som dem, jeg nævnte, og jeg må i særlig grad advare imod at stemme for med den usikkerhed, der er knyttet til det.

Dernæst vil jeg sige, at hr. Finn Christensen oplæsning af udvalgsbetænkningen angiver særdeles klart, at det, udvalgsflertallet på 12 medlemmer begrundet sin indstilling med, alene er overtrædelsen af færdselslovbestemmelser. Det er slet ikke de ting, der omtales i breve og henvendelser. Det er færdselslovovertrædelsen i sig selv, som flertallet mener skal begrunde, at vi sætter et medlem uden for dette ting som uværdigt.

Igen vil jeg advare.

Hermed sluttede forhandlingen.

Formanden: Før jeg meddeler afstemningsresultatet, skal jeg meddele tinget, at jeg har stemt for udvalgsflertallets indstilling.

Udvalgsflertallets indstilling

vedtoges med 88 stemmer mod 70; 5 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Formanden: Udvalgsflertallets indstilling, gående ud på at A. C. Normanns mandat bortfalder som følge af, at han har mistet sin valgbarhed, er vedtaget. Stedfortræderen vil herefter blive indkaldt.

Jeg skal her udsætte mødet.

Det genoptages kl. 14.00.

Mødet udsat kl. 13.48.

Mødet genoptaget kl. 14.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om kontrol med overholdelsen af Det europæiske økonomiske Fællesskabs forordning nr. 11/1960 om afskaffelse af forskelsbehandling med hensyn til transportpriser og transportvilkår.

(Lovforslaget (nr. 98) findes i tillæg A. sp. 2173, fremsættelsen i tidenden sp. 1125).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Normann Andersen: Det er et lovforslag, jeg ikke skal sige så forfærdelig meget om. Man kan måske se det i forbindelse med en anden forordning; den første hedder nr. 11/1960, og den anden forordning er nr. 1017 af 19. juli 1968, hvor man har fastsat en række bestemmelser for transportområdet med det formål at hindre monopoldannelser. Det har man gjort ved at nedlægge forbud imod indgåelse af aftaler transportvirksomhederne imellem om takster og vilkår for kørslen.

I tilslutning til disse bestemmelser vedrørende konkurrenceregler på transportområdet har man derfor i forordning nr. 11/1960 bestemt, at en transportvirksomhed ikke må anvende forskellige priser og transportvilkår på de samme trafikforbindelser og de samme godsarter efter deres oprindelsesland eller bestemmelsessted. I praksis betyder det, at hvis en dansk vognmand eller anden dansk transportvirksomhed transporterer en bestemt godsart f. eks. mellem Ålborg og København, da må vedkommende ikke tage

[Normann Andersen.]

en højere pris af en tysk eller engelsk kunde, end vedkommende ville have taget af en dansk kunde, når det drejer sig om transport af samme mængde gods. Formålet hermed er selvfølgelig at undgå diskrimination over for de øvrige medlemslande.

I forbindelse med den omtalte forordning er det nødvendigt at udpege en myndighed til at varetage de dermed følgende kontrolopgaver, og i det foreliggende lovforslag foreslås derfor, at monopolrådets direktorat bliver denne myndighed, idet det er det organ, der har de bedste forudsætninger herfor. Samtidig hermed må man naturligvis tillægge monopolrådets direktorat de beføjelser, der er nødvendige, for at de eventuelle kontrolopgaver kan gennemføres. Herom vil jeg i øvrigt henvise til de ret udførlige bemærkninger, der medfølger forslaget, samt pege på, at vi jo i udvalget får muligheder for at gå nærmere i enkeltheder.

Fra den socialdemokratiske gruppes side tilsiger vi positiv behandling af lovforslaget.

Mads Eg Damgaard: Det foreliggende lovforslag er et led i Danmarks tilslutning til De europæiske Fællesskaber. Siden 1960 har man haft en forordning, der har til hensigt at udligne forskellene i priserne med hensyn til landevejstransporter inden for EF-området, og da Danmark nu bliver medlem af EF, har vi altså tiltrådt denne forordning. For at vi kan kontrollere, om danske vognmænd efterlever denne forordning, må man have et kontrolapparat, og her har man som i andre lignende sager foreslået, at monopoltilsynets direktorat skulle kontrollere de forskellige bestemmelser, som forordningen indeholder, sådan at vi kan overholde de regler, som Danmark har forpligtet sig til.

Vi kan fra det konservative folkepartis side anbefale lovforslaget og vil gerne medvirke til en hurtig og grundig udvalgsbehandling.

Holmberg: Jeg har ikke særlig mange bemærkninger til lovforslaget. Meningen er

bl. a. at give en dansk myndighed, i dette tilfælde monopoltilsynet, hjemmel til at kontrollere, at forordningens bestemmelser bliver overholdt, og forordningen er jo en direkte følge af Romtraktatens artikel 79, hvor der i første stykke står:

„I samfærdslen inden for Fællesskabet afskaffes senest ved udløbet af anden etape enhver forskelsbehandling, som består i, at en transportvirksomhed for samme transportforbindelse anvender forskellige transportpriser og -vilkår på samme slags gods, alt efter godsets oprindelses- eller bestemmelsesland.“

Det er ærlig talt et lidt knudret sprog, men meningen er jo ganske enkelt at forhindre diskriminering af transportforbrugere efter deres nationalitet.

Forordningens praktiske betydning vil blive meget begrænset i Danmark, alene af den grund, at det, forordningen foreskriver, jo kun er obligatorisk for transportafstande over 100 km, en transportafstand, der som bekendt er meget sjælden i Danmark.

Jeg har som sagt ikke mange bemærkninger til forslaget, som er af formel karakter. På venstres vegne kan jeg anbefale.

Bilgrav-Nielsen: For en ordens skyld skal jeg meddele, at det radikale venstre kan tilslutte sig forslaget.

Arne Larsen: Efter min opfattelse er det foreliggende lovforslag noget vanskeligt at overskue ligesom den forordning, som lovforslaget hviler på, nemlig forordning 11/1960, givet af Fællesskaberne i 1960 om forskelsbehandling med hensyn til transportpriser og transportvilkår. Jeg har prøvet på at læse lovforslaget og forordningen igennem adskillige gange, og det har været mig noget vanskeligt egentlig at finde ud af, hvad forordning og lovforslag går ud på. Jeg vil derfor henstille, som jeg har gjort det ved flere lejligheder, at vi, når vi behandler lovgivning i forbindelse med forordninger givet af Fællesskaberne, af ministeren får en nærmere redegørelse for indhold og mening

[Arne Larsen.]

med de forskellige forordninger. Det har været noget vanskeligt for mig at finde materiale frem, som begrundet og forklarer, hvorfor disse forordninger, og især denne forordning, er så nødvendige. Jeg har mest indtrykket af, at den er af mere eller mindre formel karakter, men at vi er nødsaget til at lave en lov om det her i landet. Jeg har ikke indtrykket af, at det er noget, der får nogen særlig stor betydning, og når man ser det ud fra den synsvinkel, så kan det jo synes én, at disse foranstaltninger, der skal iværksættes, er nok så rigoristiske, nok så konsekvente.

Det er ikke alene dansk myndighed, som kan udføre kontrol på dette område. Her giver vi altså monopoltilsynet denne myndighed, men også Fællesskaberne og Kommissionen har mulighed for at blande sig i kontrolarbejdet, hvis de mener, at forordningen bliver overtrådt. I så fald skal dansk myndighed altså være til rådighed med vejledning og bistand for at få problemerne undersøgt.

I den forbindelse vil jeg gerne rette et spørgsmål til ministeren. I artikel 17 og 18 i forordningen står der noget om sanktionsbestemmelser og bøder, der kan idømmes, og der tales i ét tilfælde om 500 regneenheder, i et andet tilfælde om 10.000 regneenheder og i et tredje tilfælde om 20 gange vederlaget, som man får for bemeldte transport. Jeg har ikke kunnet finde ud af, hvad der egentlig dækkes af begrebet regneenheder, men måske ministeren kan klare begrebet for mig.

Jeg har forstået, at denne forordning ikke bare gælder for transport inden for landets grænser, men at den også gælder transport mellem Fællesskabets forskellige lande og mellem de enkelte fællesskabslande og tredjelande. Deri har jeg sikkert ret. Inden for indenrigstrafikken er der ganske bestemte retningslinjer, idet disse transportdokumenter ikke skal udfærdiges, når det drejer sig om transportafstande under 100 km, i grænsetrafik 30 km, og når det drejer sig om godsmængder på 5 tons eller derunder. Derfor vil disse bestemmelser næppe få synderlig stor betydning for indenrigstrafikken.

Jeg vil altså gerne for fremtiden efterlyse lidt mere assistance fra ministeriernes side, når det drejer sig om lovgivning i forbin-

delse med forordninger, sådan at folketingets medlemmer får det bedst mulige grundlag at tage stilling til sagerne på, men jeg skal tilsige velvillig udvalgsbehandling i denne sag. Stort set tror jeg, at denne lovgivning ikke gør nogen synderlig skade.

Ministeren for offentlige arbejder (Kampmann): Jeg vil godt takke for modtagelsen af lovforslaget, der, som det rigtigt og af mange er blevet bemærket, hører hjemme i småtingsafdelingen. Der blev fremsat ønske om en række oplysninger fra hr. Arne Larsen, og ønsket om oplysninger skal jeg naturligvis imødekomme over for udvalget.

Med hensyn til spørgsmålet om regningsenhederne vil jeg tillade mig at give et foreløbigt svar med mulighed for at korrigere det over for udvalget, hvis det er forkert. Jeg mener, at regningsenhederne er dollarværdien før den sidste devaluering.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til udvalget om offentlige arbejder. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om Danmarks ratifikation af den i London, Moskva og Washington den 10. april 1972 undertegnede konvention om forbud mod udvikling, fremstilling og oplagring af bakteriologiske (biologiske) og toksinvåben samt om disse våbens tilintetgørelse.

(Forslaget til folketingsbeslutning (nr. X) findes i tillæg A. sp. 2143, fremsættelsen i tidenden sp. 1126).

Forslaget sattes til forhandling.

Robert Pedersen: Der er i den socialdemokratiske gruppe helhjertet støtte til det fremsatte forslag til folketingsbeslutning om at ratificere den konvention, der forbyder